Gerona

09/07/18

Prensa: Diaria

Tirada: 6.926 Ejemplares Difusión: 5.040 Ejemplares 119209747

Cód:

Sección: CULTURA Valor: 405,00 € Área (cm2): 206,2 Ocupación: 21,47 % Documento: 1/1 Autor: Alba Padrós Núm. Lectores: 18000

Alba **Padrós**

Estudiant en pràctiques a la Càtedra Ferrater Mora de Pensament Contemporani de la Universitat de Girona

urant els últims mesos han tingut lloc, al call de Girona, diverses conferències sobre les grans figures de la intel·lectualitat europea d'origen jueu, que han posat de manifest la seva importància filosòfica,

literària, política o historiogràfica en la creació de l'Europa que coneixem. Autors com Hannah Arendt, Stefan Zweig, Simone Weil, Marc Bloch o Lucien Febvre n'han estat protagonistes. El cicle, titulat L'aportació jueva a la idea d'Europa, ha estat una iniciativa de l'Institut d'Estudis Nahmànides i la Càtedra Ferrater Mora de la Universitat de Girona.

L'última sessió va tenir lloc el passat 12 de juny. Aquest cop, però, en lloc d'una conferència els assistents van poder gaudir d'un monòleg: l'adaptació teatral d'un assaig del pensador George Steiner, titulat La idea d'Europa, adaptat i interpretat per Oscar Intente.

El monòleg va representar-se a les nou del vespre al pati del Centre Bonastruc ça Porta. Òscar Intente va actuar acompanyat de l'acordió de Ferran Martínez, en una escenografia pròpia d'un cafè centreeuropeu. Perquè, hi ha alguna cosa més europea que un cafè? «Els límits dels cafès són els límits d'Europa, i mentre hi hagi cafès -va dir el monologuista-, la idea d'Europa es mantindrà».

A partir de la importància dels cafès, el monòleg es va anar desplegant al voltant de les peculiaritats que il·lustren i expliquen «la idea d'Europa». Una Europa, com va narrar Intente, de distàncies curtes, pedestres i paisatges accessibles, desplegades sempre sota la constant «sobirania del record», una sobirania omnipresent. Evident, fins i tot en els noms dels carrers, que, a diferència, per exemple, del que passa als Estats Units d'Amèrica, recorden al passejant els grans noms i les grans gestes del passat.

I és que Europa és filla i hereva de dues ciutats: d'Atenes, centre cultural de l'antiguitat; i

de Jerusalem, base de les tradicions religioses que han bastit la història del continent europeu, i que ha condicionat fins i tot la seva concepció del temps. Una visió escatològica, sempre pendent d'un judici final real o metafòric, com si, en paraules d'Intente «Europa intuís que desapareixerà», sigui per causa divina o per la mà del mateix home. Però ja n'hi ha hagut moltes, de víctimes. Perquè Europa és també una «Europa dels morts», com els que el nazisme va provocar.

Amb la música de l'acordió, quan ja era gairebé fosc, l'acte va acabar amb l'encesa d'una espelma per les «víctimes de la història d'Europa» que convidava a preguntar-nos: s'ha acabat la idea d'Europa?